

царахъ), а у русскомъ делу и Руссахъ и Молдованцахъ, разштраканихъ међу бугарскимъ становништвомъ“.

За јужната и источна граница на срѣбското племе Хаджичъ казва (стр. 61): „Јужна граница повлачи се одавде (т. е. устието на р. Бояна) према Арнаутима около езера одъ Шкутари и варошахъ Косалие, Ипека (Пекъ), Ђакове до Призрена; овде се склапа источна граница према Бугарској, и протеже се низъ вароши Мораву, Ново-брдо, Корвинъ градъ, Нишъ до Гургусовца, одъ коега Тимокъ до својега утока у Дунаво границу образуе“.

1858 г.

№ 225.

Велесъ.

Въ една дописка, помѣстена въ най-видния срѣбски на врѣмето си в. Србски Дневник¹⁾ одъ 4 јуни 1858 г., се говори въ јавна симпатия за събуждањето на бѣлгарѣината въ Велесъ:

„Из Велеса (у Македониѣ) у маю. Овдѣ мислимъ реѣи вамъ штогодъ о данашниѣмъ напредку просвѣтномъ бугарскомъ особито у овоме мѣсту. Одъ године 1846 почео се Велесъ будити одъ дубокога сна, и сада веѣъ ѣ лѣпъ глас стѣ-као у своме сусѣдству. Неколико родољубивихъ благороднихъ мужава посѣяше у своимъ суграѣанима оно божанствено чувство за просвѣтомъ и наукомъ, коихъ ние било у свој Бугарској од толико вѣкова, што ѣ томе грчко свештенство стояло на путу, хотеѣи и далѣ држати бугарски народъ у оковима неизображености.“²⁾

1859 г.

№ 226.

Драма, Кукушъ и др.

За бѣлгарското национално движение въ Македониѣ се пише въ Србски Дневник одъ 20 априлъ 1859 г. слѣдното:

„Мелентиѣ, архиепископъ у Драми, слаже се добро са тамошнимъ беіовима да може болѣ угниѣтавати христијане Бугаре. — Башъ услѣд грчке пропаганде и злоупотребе-леня грчкихъ владика буде се западни Бугари. Грци су

¹⁾ Србски Дневник се редактараше одъ извѣстния срѣбски дѣецъ и писателъ Дан. Медаковичъ, секретаръ на князь Милоша.

²⁾ Съ № № 225—230 любезно ми послужи г. С. Чилингиrowъ.